

Förord

JAZZ- & ROCKARRANGERING har vuxit fram under min tid som lärare vid Musikhögskolan i Malmö. Delar av materialet har tidigare varit publicerat under titeln "Arrangering – del 1". Erfarenheter från denna samt flera års användning av den föreliggande versionen gör att materialet är väl beprövat. Det är min förhoppning att boken skall vara ett väl fungerande material både för självstudier och som lärobok för studerande i ämnet.

Till vem vänder sig boken?

Boken har utformats med tanke på:

musikstuderande vid studiecirkelar, kommunala musikskolor, folkhögskolor, musik-
högskolor och –
för den som kommit en bit på väg och som på egen hand vill lära sig arrangera för
jazz- och rockgrupper

Vilka förkunskaper krävs?

Du bör ha grundläggande kunskaper om intervall, skalor och jazz/rockharmonik. Om du behöver bättra på dina kunskaper i harmonilära kan du t.ex. studera "Jazz- & Popharmonik" av Sten Ingelf (Sting Musik).

JAZZ- & ROCKARRANGERING är utformad så att den ska fungera tillsammans med "Jazz- & Popharmonik". De båda böckerna har en gemensam uppläggning av huvudavsnitten och kan därför med fördel studeras parallellt.

Vad får man lära sig?

Bokens huvudsakliga syfte är att lära ut hur man skriver för 2-5 blås plus komp. Där ingår också att arbeta med form och uppbyggnad för att kunna göra varierade arrangemang. Notation, i form av att skriva partitur och stämmor, kommer naturligtvis in som en viktig del av arbetet.

Hur är materialet uppbyggt?

Huvudidén med boken är, att med musikexempel visa hur grundläggande arrangeringsprinciper används av arrangörer och kompositörer. Dessa analyseras sedan och du får möjlighet att praktisera tekniken i kortare övningar eller i speciellt utvalda låtar.

Hela materialet är organiserat i stigande svårighetsgrad, där avsnittet om jazz delats in i fyra musikhistoriska perioder. Jazzharmonikens utveckling från 20-talet till idag, med en successiv utbyggnad av ackorden, är speciellt lämplig att utnyttja som metodisk progression. Det är viktigt att påpeka, att *avsikten med den historiska uppläggningsmetoden inte är att i första hand lära sig skriva tidsenligt*. Denna ska snarare fungera som en naturlig metod för att gå från ett enklare till ett mera avancerat skrivsätt.

Inom varje tidsepok är sedan materialet indelat i 2–4 stämmor plus komp, eftersom detta alltid är en faktisk utgångspunkt för skrivandet. Det innebär att t.ex. trestämmigheten blir belyst från inte mindre än stilar – alla med olika tekniker och ideal. Man skaffar sig på så sätt en bred erfarenhet och undviker därmed att låsa sig i regeltänkande.

En annan fördel med uppläggningsmetoden är att den som enbart är intresserad av t.ex. rock eller bebop, kan specialstudera detta!

Måste man göra alla arbetsuppgifter i boken?

Boken innehåller i sin helhet ett stort antal övningsuppgifter som, särskilt i kombination med övningsuppgifterna i "Jazz- & Popharmonik", är tilltagna i överkant. Det är inte meningen att alla uppgifter ska göras för att du ska kunna gå vidare till nästa avsnitt. Du kan vid behov utelämnas uppgifter, om du känner att du fått tillräcklig övning i ett visst moment.

Det är viktigt att lägga tyngdpunkten vid arrangeringsuppgifterna och att inte överbetona de korta teknikövningarna.

Jag vill också passa på tillfället att tacka Rolf Martinsson och Lars-G Flink som hjälpt mig med korrekturläsning och goda råd.

Lund den 25 mars 1991

Sten Ingelf